

anden har Fremtiden i ſig, kjender Univerſitetet ikke! Det kunde tænkes, at netop ved en Forlæggelse af det theologiske Studium, Præſteudbannelsen, til et Institut, der ikke ſtod i Berøring med Univerſitetet, kunde der blive Anledning til at oprette Profeſsorater for en Religionsvidenſkab, ſom ikke var af abſolut theologisk Art. Jeg ſkal ikke gaa nærmere ind paa det theologiske Fakultet, ſom maatte ſerlig ſaarligt Punkt, og ſom maatte ſerlig jeg ikke har ſaa megen Anledning til at røre ved. — Derimod vil jeg gjerne ſige nogle Ord om det filoſofiſke Fakultet og tage til Udgangspunkt et enkelt Punkt i det Forſlag, der foreligger angaaende Lønninger, og ſom er indbragt og har været taget under Behandling her i Thinget. Paa dette er der nu ſerſt foreſlaaet, ſom jeg nævnte, at der iſtedetfor to Lærerepoſter i klaſſiſk Filologi for Fremtiden ſkal være tre. Det er mig virkelig overmaade uforſtaeligt, hvorfor det ſkal ſte. Den Begrundelse, ſom Fakultetet har givet, nemlig den, at den mathematisk-naturvidenſkabelige Afdeling nu ſender Folk til Univerſitetet, ſom ere udrüſtede med færre Rundſtaber i Latin og Græſk, ſynes mig ikke at være videre ſlaaende. Det er jo nemlig Sagen, at allerede ſelve denne Uveddeling af Skolerne fører med ſig, at der ikke bliver nær ſaa megen Brug for Lærere i Latin og Græſk og derfor heller ikke nær ſaa megen Anledning for den unge Slægt af Studerende til at give ſig ind paa Studiet af den klaſſiſke Filologi. Ser man hen til, hvormange Studerende der er ved Univerſitetet, der beſtjæftige ſig med klaſſiſk Filologi — den ſidſte Opgiwelse er for 1878—79 — ſer man, at af alle de Studerende, der kom til Univerſitetet, 204, var der kun 5, der vilde ſtudere klaſſiſk Filologi, og at der i ſamme Tidrum kun afholdtes Examen i klaſſiſk Filologi for 3. Det ſynes mig da urimeligt at antage, at ikke 2 Profeſſorer ſkulde være nok til at holde Examen for 3 Kandidater. Det er det Ene. Jeg tror for Reſten, at denne Oprettelse af en ny Profeſſorpoſt i klaſſiſk Filologi hænger ſammen med nogle Poſter i det filoſofiſke Fakultet, der foreſlaas, ikke oprette, men noget forandre. Det hedder nemlig, at der fremtidig ſkal være Profeſſorpoſter, ikke ſom det tidligere hed i franſk Sprog og Literatur, men i romanſk Filologi, ikke i engeliſk Sprog og Literatur, men i engeliſk Filologi. Alt ſkal være Filologi, og ſkjønt jeg ſætter megen Pris paa Filologien ſom Videndiſkab, kan jeg ikke tro Andet, end at det virkelig ſaa falde Afſkillige ind, at Poſterne nu ſkulde ſaaledes indſtræntes, at ikke længere de forſkjellige Sprogs Literatur ſkulde doceres, men kun det rent ſproglige Materiale. Jeg tror, at man derved ſaar Forelæſninger, der ikke ere egentlige Forelæſninger, men langt mere Læſning. Jeg kan i ſaa Henseende tale af Erfaring. Jeg har ſelv hørt til de Studerende under det filoſofiſke Fakultet, og har da i mange Aar havt til

Lærer afdøde Profeſſor Weſtergaard, ſom ſikkert var en af de genialeſte Videndiſkabsmænd ved Kjøbenhavns Univerſitet, en Pryd for dette. Han læſte over Sanſkrit, men hans Forelæſninger vare af den Art, at der ialtſald i de 5 Aar, da jeg var hans Elev, ikke kom Andre til hans Forelæſningskurſus end jeg. Weſtergaard havde ogſaa af denne Grund ſimplificeret ſine Forelæſninger ſaaledes, at de bleve holdte, ikke ved Univerſitetet, men i hans Hjem, og man ſad da hjemme i hans Stue og læſte med ham. Jeg kan ikke ſige Andet, end at det var en udmærket Underviſning, jeg paa denne Maade modtog; men jeg maa dog ſamtidig ſige, at det vel er muligt, at en yngre Mand kunde have givet en lige ſaa god Underviſning i dette enkelte Sprog ſom Weſtergaard; thi i Virkeligheden var det kun en rent ſproglig Uddannelse, man fik, og der var ikke Tale om videndiſkabelige Impulſer. Man lærte Sproget ſaaledes, at man var omtrent 1/2 Aar om at lære Bogſtaverne at kjende og nogen Grammatik, og efterhaanden gif man da videre frem. Det er uheldigt, at en Videndiſkabsmand ſom Weſtergaard bogſtavelig ſaagodtſom aldrig har holdt en Forelæſning ved Kjøbenhavns Univerſitet, men altid har indſtrænket ſig til at give de enkelte en ſerlig ſproglig Uddannelse. Dette er ikke ſjældent i de filoſofiſke Fag. Der er en anden Videndiſkabsmand, ſom endnu er ved Univerſitetet, og ſom jeg derfor ikke ſkal nævne. Ved hans Forelæſninger over forſkjellige Sprog er det et Faktum, at, medens jeg var hans Elev, var der ved tre Forelæſninger, ſom han holdt over tre forſkjellige Sprog, ogſaa kun een Tilhører, og det var mig. Dette Forhold er meget ubehageligt, naar man en enkelt Dag vil forſomme en Lime, thi det er uhyggeligt at tænke ſig, at nu ſidder Profeſſoren og venter i det tomme Auditorium. Det har netop været Tilfældet for mit Bedkommende overfor den nævnte Profeſſor, at han har maattet indſtrænke ſig til at vente paa de manglende Elever. Jeg tror, at med Henſyn til diſe Forhold kunde det være ganſke godt at ſaae at vide, hvor mange Studerende der er ved de forſkjellige Forelæſninger paa Univerſitetet. Det er en Statiſtik, der maa findes ved ſelve Univerſitetet, men den er ikke trykt. (Scharling: Den foreligger trykt!) Ja, jeg har ialtſald ikke ſet den, men jeg vilde ſaa ønske, at jeg havde ſet den; thi jeg tror, at man derigjennem vil kunne komme til meget intereſſante Reſultater paa dette Omraade, og at man paa Grundlag deraf maatte komme til Overveieſe af, hvilke Poſter i de forſkjellige Fag det kan være rimeligt at beholde og hvilke ikke. Som ſagt, jeg ſer, at der i det nye Forſlag er foreſlaaet to Poſter i nordiſk Filologi og een i germaniſk Filologi, og mærkværdig nok ſer jeg af den høitagne Kultusministers Motiver til Lovforſlaget, at der ſkal være to løſe Profeſſorater ved det filoſofiſke Fakultet, og een af dem